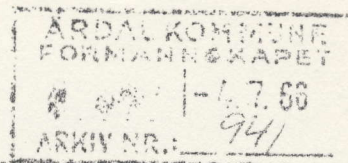

STATENS NATURSKADEFOND

ØVRE SLOTTSGT. 17^V OSLO-DEP. TELEFON 41 78 00. LINJE 8595

Årdal kommune
Formannskapet
ÅRDALSTANGEN

Deres ref.

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)

Dato

941. KK/af

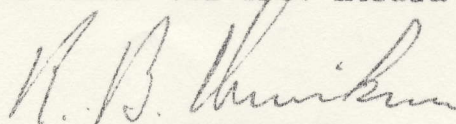
621/66 RBH/OF

30 juni 1966

Steinsprang og rasfare på "Huldrebakken" i Øvre Årdal.

Ein viser til kontorsjefen sitt brev av 11. mai d.å.
og til brev herfrå av 23. mai og sender over eit eksemplar
av tilleggsrapport frå ingeniør Joar Børstad om befaring som
vart gjort i fjellet bak "Huldrebakken" den 8. juni d.å.

Ein viser elles til brev herfrå av 18. mars d.å.

R. B. Henriksen

Vedlegg.

Tilleggsrapport

over befaring av fjellet bak Huldrebakken i Øvre Årdal, Årdal kommune, Sogn og Fjordane. Befaringen ble foretatt 8. juni 1966 sammen med avdelingsingeniør Hjelle, samt Odleif Sørbo, Peder Øy og Thorstein Lokreim. De siste representerte oppsitterne på Huldrebakken. Befaringen ble foretatt etter anmodning av Årdal formannskap, og for å se på forholdene i det øvre fjellparti. En begynte inspeksjonen ved foten av fjellet (ura) rett bak de nyoppførte hus på Huldrebakken og fulgte så skredfarete fra siste ras til en stor grovblokket ur ca. 500 m oppe, hvorfra raset hadde sitt utløp.

Terrenget

Fra husene og oppover til ca. 400 meters høyde består terrenget av ur, enkelte framstikkende fjellpartier delvis bevokst med bjørkeskog. I 400 meters høyde er det et helt bart, glatt fjellparti i ca. 70 meters lengde og med stigning ca. 40° som går nesten opp til en grov ur.

Det øvrige terreng og urene har en stigning (fall) på ca. 35° og ligger således temmelig labilt. Stedet hvorfra det siste raset gikk, var altså den storblokkete ura i 470 meters høyde, og blokkfallet må skyldes at vanngraving og frostsprenging har gravet og skjøvet underlaget unna blokken slik at den har vippt rundt og rast nedover. Blokken har i begynnelsen hatt anselige dimensjoner, men har under farten nedover slått seg i stykker slik at en hele veien kunne se steinstykker som lå spredt omkring. På sin vei nedover har den også rensket med seg eller kuttet av alle bjørke-trær som stod i dens vei. Øverst oppe hadde den kuttet toppene av bjørkene, lengere nede var de kuttet på midten og enda lengere nede var de revet opp med roten. Den storblokkete ura hvor raset kom fra, så ut til å ligge stabilt og godt, men man kan selvfølgelig ikke utelukke at det senere ved visse omstendigheter kan komme blokkfall igjen.

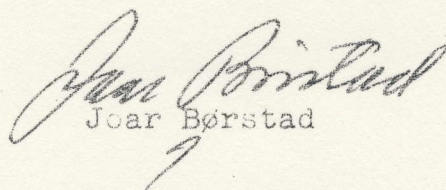
Konklusjon

En er enig i kommuneingeniørens redegjørelse som var vedlagt brev fra Årdal formannskap datert 11. mai 1966, hvor han blant annet mener det vil være riktigst å flytte de to husene som ligger lengst aust. Dette bør gjøres

for å få fanggraven fram og for å lette arbeidet med sprengningen. De små husene kan med letthet flyttes hele hvis de får tomter i den ytre rekken.

En er fremdeles av den mening at de resterende fire husene som er prosjektert ikke bør bygges.

En er videre av den mening at de sikringstiltak som foreslått i rapport av oktober 1965, bør utføres snarest mulig, da en ved siste befaring ikke fant noe som tilsier at den skulle endres utenom de ovennevnte to hus.

Joar Børstad

tekn. konsulent